

hajtva, ijedtemben rohanni kezdtem és csak a hidnál vettem észre, hogy az egész fogsort elvesztettem. A régi fogsort 400 korona volt, egy új fogsort 600 korona...

IGAZGATÓ: Miért drágább az új?  
III. BALESET-SAIKÁL: Fogam szebb lesz, mint volt!

(A III. Baleset-hiénát tíz pere múlva a mentők szerencsésen elszállítják. Utána jön a IV., VIII., XV., XXXII. XCIV., CLVI. és még számtalan sok újabb baleset-hiéna. Mivel az áram már fogytán van, villamos vasut alkalmazottai hatósági engedéllyel hat nagy kocsiba beletolják őket és teljes erővel összehúzzák őket.)

(h. i.)

## Lapozgatás

### a trónörökös könyvében.

(Saját tudósítónktól.) Konopistban együtt mulat megint két fejedelmi jóbarát: Vilmos császár és Ferenc Ferdinánd trónörökös, előtérbe állítva ezzel újból a máskülönböző óvatosságból élő trónörökös rejtélyes alakját. Jövendő királyunk szinte programszerűen függönyözi el magát a nyilvánosság kutató tekintete elől, pedig ez az érdeklődés jóval több a profán kíváncsiságnál, hiszen országunk ismeretlen jövendőjével áll kapcsolatban. Csendes, diszkrét és titokzatos lény — mint valami fantom — állandóan ott imbolyog képzeletünkben, melyet nem egyszer indított oktan találgatásokra az ő sűrűs szerű lény: vajjon mi lakik zárkózott lelkében s mily gondolatok forrnak bűszke és hideg homloka alatt?

A politikai pletyka helyett, melyből e kíváncsiság eddig táplálkozott, mi magát Ferenc Ferdinándot fogjuk megszólaltatni. Lásdjuk a könyvespolcra a trónörökös két óriási könyvét, porlepte naplóját, melyet világhírű utján oly szorgalmasan vezetett s melybe följegyezte nemcsak az eseményeket, melyek vele történtek, de amelybe néhány — tán akarata ellenére is — beleírta néhány igen érdekes gondolatát és lelkivilágára felettébb jellemző ítéletét is. Ime néhány szemelvény belőlük:

Haiderndbadban megismerkedik Ul-Ulm-ra vikáriussal s ezt írja róla:

„Ez az ember azzal nyerte meg a szívemet, hogy a következőkről biztosított: *Miközben a nagy kedélyes emberek vannak, akik jól tudunk vadászni és lovagolni s ezért nagyon tetszünk neki*“...

Calcuttában meglátogatja a St. Xavér nevével elnevezett jezsuita kollégiumot.

„A sok iskola és kollégium“ — írja — „amely Indiában a jezsuitáké, a benszülöttek és a nagy népszerűségnek örvendő; évről-évre több látogatják s maguk az angolok is egyhangulag dicsérik, hogy ezek az országok a legjobb iskolák. Amellett a jezsuiták az elvet követik, hogy nem csinálnak különbséget a *katholikus vallásnak*, hanem mindenkit meghagynak atyai szeretettel: *olyan eljárás, mely által a tartózkodást és gyanút leküzdik*“...

Singapurban meglátogatja a játékbarnagot:

„Minthogy minden házardjátéknak esélyt ellensége vagyok — mellesleg megje-

gyezve: *a játék sem nem érdekel, sem nem mulattat* — a barlang valósággal visszataszító benyomást tett reám.“

Agra-Bhartpurban műkincsekben gyönyörködik s így ír:

„Tudósoknak, kik aesthetikával s annak az emberi fiziológiához való viszonyával foglalkoznak, szeretném ezt a kérdést probléma gyanánt felvetni: hogyan van az, hogy semmitől sem lesz olyan éhes az ember, semmi sem fárasztja úgy ki, mint nagyszámú műtárgyak alapos megismerése.“

Ugyanitt, a mongolok ősi palotájában, míg „egykor pazar pompájuk és hatalmuk romjait“ szemléli s megnézi a kis, mester-séges halastót, ahol a nagy Mogul halászni szokott:

„Ez volt kedvenc helye a kényurnak, a ki évről-évre harci lármától körülzajongva, igazán királyi pompától roskadozva, a pajzsot és jogart felcserélte a horoggal, hogy itt álmodozva, magához csalogassa a halakat, ő, a rettenetes: türelmes horgász; ő, kinek zsákmányai és koronájának gyémántjai színültig megtöltötték a kincstárt, jobban örült egy kis ficákoló zsákmánynak, mint kincseinek. *És az uralkodó csendes, szerény boldogságának még ezekbe az órákba is belopózott az udvari cselszövény és a szolgálai család* — a kegyenc, hogy urának az esetleges kudarc kedvét el ne rontsa, ügyes uszókát bujtatott a víz alá, hogy azok a legnagyobb halakat akasszák a Mogul horgára“...

Ugy-e jellemző kijelentések, minden óvatosságuk ellenére is és amellet, hogy a célzatosság bizonyára nem volt szándéka a fejedelmi írónak.

**A monarchia — és a cár romániai látogatása.** Bécsből jelentik: A constanzai cári látogatás alkalmából írja a Reichspost: Izléstelenség volna abban a pillanatban, amikor Miklós cár vendégként jön Romániába, felállítani a mérleget Romániának Oroszországhoz és az osztrák-magyar monarchiához való barátsága között. Ausztria elég erős és hatalmas, hogy ne legyen szüksége arra, hogy rokonszenvek és barátságok indoklására történelmi mellékletekkel kelljen dicsekednie. A szövetségek alakulása szempontjából nem az irányadó, amit a múlt tanít, hanem az, amit a jelen követel és a jövő szükségessé tesz. A földrajzi helyzetén, Románia néprajzi szerkezetén, amely az Ausztria-Magyarországgal való szoros baráti viszonyt Románia jövőjének életkérdésévé teszi, a cár holnapi látogatása nem változtat, ha még olyan pregnáns külső formák között megy is végbe. A cár holnap Romániába megy, abba a Romániába, amelynek mi barátai vagyunk és melyet *létérdekeik utalnak arra, hogy nekünk is barátunk legyen.*

**Haus tengernagy nem megy Konopistba** Fiuméből jelentik: Haus tengernagy tengerészeti parancsnok másként hangzó híresztelésekkel szemben kijelenti, hogy nem kapott meghívót Konopistba és négy napig itt fog maradni. Szombaton a Danubius hajógyárat szemléli meg, vasárnap a kormányzó rendez a tengernagy tiszteletére vacsorát, hétfőn pedig Haus tengernagy inspicálni fogja a haditengerészeti akadémiát.

## A nagyhatalmak

### diplomáciai lépése.

(A görög-török háború előtt. — A hármasszövetség semleges. — Görögország előkészületei.)

(Saját tudósítónktól.) Bécsi diplomáciai forrásból közlik, hogy a görög kormány néhány nap előtt követi útján azzal a *kérés-sel fordult a nagyhatalmakhoz*, hogy tegyenek lépéseket Konstantinápolyban abból a célból, hogy *véget vessenek a rendszeres üldözésnek*, amelynek a törökországi görögök ki vannak téve. Utalt arra a veszélyre, mely ebből az üldözésből a békére nézve támadt. Hir szerint *a nagyhatalmak a béke érdekében máris lépéseket tettek Konstantinápolyban*. A nagyhatalmak nagykövetei a portának mérsékletre intő tanácsokat ad. Itteni diplomáciai körökben úgy vélik, hogy Görögország diplomáciai helyzete nem oly kedvező, mint Törökországé. Talat bey Bukarestből nem hozott ugyan sikert, másrészt azonban Törökország a livádiai tárgyalások alkalmával Oroszországgal szemben biztosította magát, amelynek a hellén királysághoz való viszonya ma már nem olyan kedvező, mint a balkáni háborúk idején.

A hármasszövetség a mostani viszályban *semlegességet tanusít*, a törökök azonban bizton számíthatnak arra, hogy az olasz kormány jóakarata magatartást fog velük szemben tanusítani, mint Görögországgal szemben.

A többi nagyhatalmak közül *csak Franciaország áll Görögország pártján*, törekvéseiben azonban jelentékeny módon gátolja az a saját nagy érdeke, hogy Törökország ne gyengítettessék.

A Matin jelentése szerint a nagyhatalmak konstantinápolyi követi közbe jártak a portánál s felszólították a török kormányt, hogy a görögök üldözésének Kis-Ázsiában vessen véget.

A Frankfurter Zeitung jelenti Athénből: A görög kormány ultimátumszerű jegyzékét tegnap nyújtották át a portának. A *jegyzék hangja rendkívül energikus és a görög üldözések azonnali beszüntetését követelik*. A kormány erre a jegyzékre nem várja meg a választ, hanem *messzemenő katonai előkészületeket* fogamatosít. A görög flotta minden eshetőségre készen áll s a nyílt tengeren tartózkodik. A szárazföldi katonaság tartalékosait még nem hívták be és azt hiszik, hogy erre nem is kerül majd a sor, mert a görög flotta magában véve is elegendő garanciát nyújt arra, hogy Görögország szándékait gyorsan és energikusan keresztül tudja vinni.

A Times jelenti Athénből: *A helyzet Athénben rendkívül komoly. A feszültség elérte a legvégső határt*. A kormány körében mindazonáltal remélik, hogy Törökország az érelyes görög jegyzék és a hatalmak befolyásának hatása alatt kénytelen lesz engedni. Ha a török kormány kötelezően kijelenti, hogy a görögök üldözésének véget vet, ak-

Házi-étterem kellemes kerthelyiségében

Kifűnő konyha. Kifűnő italok. Figyelmessé szolgálás.

Vasárnap délelőtt a magy. kir. honvédkatona ZENEKARA HANGVERSENYEZ.

Horváth Ferenc, vendéglős.